

A 70 éves pusztamérgesi templom jubileumi szentmiséjére autóbusz indul

október 11-én vasárnap 8:45-kor Ruzsáról Öttömösön át. Ezen a napon a ruzsai templomban és a Napsugár Otthon kápolnájában, valamint az öttömösi templomban nem lesz szentmise.

A pusztamérgesi templomépítés

Pusztamérges település a századfordulón közigazgatásilag még Kiskunmajsához tartozott, ezért a hívek lelki gondozását is innen látták el. A település az 1908. június 11-i Belügyminisztériumi döntés alapján vált önálló kisközséggé. Ekkor szakadt el Pest vármegyétől és szeptember 21-én Csongrád vármegyéhez csatolták. 1911-ben vetődött fel egy templom építésének gondolata. A hitélet fejlesztése és a templomépítés érdekében Pusztamérges község 1911-ben a templom építése és a lelkészség felállítása érdekében országos gyűjtésre kért engedélyt. 1918-ban Jung József körjegyző és Zsarkó Ferenc bíró ismételten kérte a lelkészség felállítását. Még ebben az évben expositurát (kihelyezett lelkészséget) hoztak itt létre, de ekkor a településen még csak szükségkápolna volt. Ebben az évben lett az önálló egyházközség megszervezve, ezért ekkor készült az egyházi szervezet első pecsétje is (felirata: Pusztamérgesi Róm. Kath. Lelkeszi Hivatal Pecsétje, 1918). Még ebben az évben az Ujszászi János és Mailáth József Működgyárak részéről az óriási anyagárak, munkabérek és lehetetlen szállítási viszonyok miatt ötletként felmerült az is, hogy az állapotok rendeződéséig csak egy egyszerűbb, ideiglenes, barakkyszerű templomot építsenek. Ezt az ötletet szerencsére elvetették...

A végleges templom tervei ugyan elkészülnek, de az építkezés az I. világháború miatt meghiúsult. 1919 áprilisában Illés Mihály helyi káplánnak címzett levelében a váci káptalani helynök a templomépítés anyagi támogatását „az összes egyházi pénzek feletti rendelkezést a szovjet köztársaság népbiztossága magának lefoglalta”, azaz a tanácsköztársaságra való hivatkozással utasította el. (A Magyar Tanácsköztársaság 1919. március 21. és augusztus 1. között tartott.) Az 1920-as évek közepére újra hozzákezdenek a templomépítéshez. A váci püspök 1920. január 21-én kelt levelében név szerint kiemeli azokat az alább felsorolt híveket,

akiknek a munkája, áldozatkész tevékenysége a templomépítés megkezdése és az egyházközség megszervezése tekintetében nélkülözhetetlen volt: Dunai Ferenc és neje, Élő István és családja, Saághy Lászlóné úrnő, Ördög Pál és neje, Daka Antal és családja, Reichheld Terézia tanítónő, özv. Moldvay Aladárné tanítónő, Fodor Rozália, Pap Terézia, Pintér István és családja, Jakus Péter családja, Kiri Anna, Engi Rozália, Volford Antalné, Vass Antal községi bíró és családja, Kalmár József és családja, Sugár Rozália, Magyar Lajos és családja, Molnár Antal és családja, özv. Hajdu Istvánné és családja, Szekeres Mária, Apró Jánosné, Kulcsár András és családja, Tanács Ferenc és családja, Szécsi István és családja, Paplogó György és családja.

A lelkeszi állást korábban betöltő Illés Mihály plébános sokat tett a templom felépítése érdekében, viszont csak az alapok megépítéséig jutott el. Egy 1923-ban kelt hirdetmény szerint, melyet a főbíró dobszó útján tett közzé a falu utcáin „Pusztamérges község Rk. Egyháztanácsa a templomépítéshez szükséges terméskőnek földből való kiaknázását július 29-én, vasárnap délután 2 órakor fogja a helyszínen árlejtés útján kiadni. Mindazok, akik igényt tartanak a munkára a mérgesi szőlőtelep mellett Császár Pál tanyáján megjelenni szíveskedjenek.”

1929-ben kelt az a vállalkozói szerződés, melyet az egyházközség nevében Illés Mihály egyházi elnök-plébános és Sarlós József világi elnök kötött Patai András csongrádi képesített kőműves mester-vállalkozóval, a község Templom Terén Katona István szegedi építési vállalkozó által 1924-ben tervezett templom építésének végrehajtására tárgyában.

A templomépítés költségvetése az alábbi 12 nagyobb tételből állt össze: Földmunka 257,93 pengő, Kőműves munka 43241,76p Elhelyező munka 1122,76p Ácsmunka 2523,21p Cserepes munka 165,62p Bádogos munka

2280,16p Kőfaragó munka 910p Asztalos munka 1555p Lakatos munka 3407p Mázoló munka 1171p Üveges munka 600p Vasanyag munka 1122,76p Összesen: 58357,20 pengő

A nehéz gazdasági viszonyok miatt megrekedt Istenházának felépítése az 1936 őszen idehelyezett, 31 éves Delia István plébánosra maradt. Delia plébánosként Mérges-pusztán 1936-1943 között teljesített szolgálatot. Lakcíme ekkor a Petőfi utca 105. szám alatt volt. Az ő kitartó munkájának, fáradalmat és a sorssal megalkuvást nem ismerő egyéniségének eredményeképpen 1937 szeptemberében kezdődtek meg a tényleges építési munkálatok. Egy 1939-ben kelt levélben a váci püspök így biztatta a plébánost: „A templomépítés ügyében tett előterjesztésedre értesítelek, hogy sürgős vallásalapí segély folyósítását kieszközölnöm jelenleg nem lehet, mert a V.(allás) és K. (özkötásügyi) Minisztérium most nem tud folyósítani. Az eddig elért szép eredményeid azonban a templomépítés ügyében felbátoríthatnak arra, hogy a felmerülő pillanatnyi nehézségektől ne rettenj vissza, hanem a jó Istenbe vetett bizalommal folytasd a megkezdett munkát. Az eredmény Isten kegyelmével nem fog elmaradni.” A fentiek ellenére 1939-ben befejezésre került a templom, bár a torony nem a tervek alapján készült el, 64 évig csonka maradt. A templom megáldása 1939-ben történik. A Nagyboldogasszony templom freskói 1968-ban, külső rendbehozatala 1980-ban készül el. A település egyházközsége 1935-től kapta meg plébániai rangját. Az épület teljes befejezése, a torony eredeti terveknek megfelelő magasságra történő felépítése 2003-ban történt meg. A plébánia 1993-ig a Váci Egyházmegyéhez, majd ezt követően, az egyházmegyei határok változása miatt a Szeged-Csanádi Egyházmegyéhez tartozik. Ez a viszonylag új templom 2003-tól műemléki besorolású, a védelmet elsősorban freskói és mozaikablakai miatt kapta meg.

Volentics Gyula gyűjtése